

UNELMAT ■ MYYTIT ■ MUSIIKKI

TAMMI

RENEGADES

BORN IN THE USA

**BARACK
OBAMA**

**BRUCE
SPRINGSTEEN**

**BRUCE
SPRINGSTEEN**

RENEGO

BORN IN THE USA

**BARACK
OBAMA**

GADES

UNELMAT · MYYTIT · MUSIIKKI

SUOMENTANUT ILKKA REKIARO

TAMMI

**Here everybody has a neighbor,
everybody has a friend**

Everybody has a reason to begin again

**My father said "Son, we're lucky in this town
it's a beautiful place to be born**

**It just wraps its arms around you,
Nobody crowds you, nobody goes it alone.**

**You know that flag flying over the courthouse
Means certain things are set in stone**

Who we are, what we'll do and what we won't"

It's gonna be a long walk home

**-BRUCE SPRINGSTEEN,
"LONG WALK HOME"**

Me olemme yksi kansa, me kaikki vannomme uskollisuutta tähtilipulle, me kaikki puolustamme Amerikan Yhdysvaltoja. . . Osallistummeko me kyynisyyden politiikkaan vai osallistummeko me toivon politiikkaan? . .

En puhu sokeasta optimismista – siitä lähes tahallista tietämättömyydestä, jossa kuvitellaan työttömyyden katoavan, kunhan emme ajattele sitä, tai terveydenhoitokriisin ratkeavan itsestään, jos ummistamme siitä silmämme. En minä sellaisesta puhu, vaan jostain olennaisemmasta. Minä puhun siitä toivosta, jota orjilla oli heidän laulaessaan vapauslauluja nuotion ympärillä. Kauas kotoaan lähtevien siirtolaisten toivosta. Mekongin suistossa rohkeasti partioivan nuoren merivoimien luutnantin toivosta. Tehdastyöläisen pojan toivosta uskaltaa yrittää kaikesta huolimatta. Toivosta, jota on pojanruipelolla, jolla on hassu nimi ja joka uskoo, että Amerikassa on sijaa hänellekin.

On toivoa vaikeuksien keskellä. Toivoa epävarmuuden keskellä. Uhkarohkeaa toivoa! Viime kädessä se on Jumalan suurin lahja meille, se on tämän kansakunnan peruskallio. Usko asioihin, joita ei voi nähdä. Usko siihen, että edessä on paremmat ajat.

BARACK OBAMAN

PUHEESTA DEMOKRAATTIEN PUOLUEKOKOUKSESSA 2004

SISÄLLYS

JOHDANTO
X

1

YLLÄTTÄVÄ
YSTÄVYYTEMME

1

2

AMERIKAN
TARINA

45

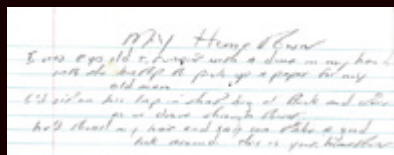
5

6

KAIKKIVALTIAS
DOLLARI

157

PAINISKELOVA
HAAMUJEN KANSSA

191

3

4

AMAZING GRACE

73

AMERICAN SKIN

123

7

PELTON RAKKAUS

215

8

THE RISING

249

PRESIDENTTI OBAMAN
MUISTOPUHE JOHN
LEWISILLE KÄSIN
TEHTYINE MUUTOKSINEEN
286

BRUCE SPRINGSTEENIN
MUISTIINPANOJA
RENEGADESIN NAUHOITUSTA
VARTEN
292

BRUCE SPRINGSTEENIN
STUDIOALBUMIT
296

KIITOKSET
299

KUVALÄHTEET
302

JOHDANTO

Hyvissä keskusteluissa ei noudateta käsikirjoitusta. Ne ovat kuten hyvät laulut täynnä yllätyksiä, improvisaatiota ja kiertoteitä. Ne voivat iskostua tiettyyn hetkeen ja paikkaan, kuvastaa keskustelijoiden senhetkistä ajattelua ja maailman senhetkistä tilaa. Mutta parhaissa keskusteluissa on myös ajattomuutta, ne vievät meidät muistojen maailmaan, siivittävät meitä kohti toiveitamme ja haaveitamme. Tarinoita kertoessamme saamme muistutuksen siitä, että emme ole yksin – ja ehkä opimme ymmärtämään itseämme hiukan paremmin.

Kun Bruce ja minä kesällä 2020 ryhdyimme ensimmäisen kerran äänittämään podcastia *Renegades: Born in the USA*, emme tienneet, millaisia keskusteluistamme tulisi. Sen kuitenkin tiesin, että Bruce on mahtava tarinankertoja, amerikkalaisen kokemuksen bardi – ja että meitä kumpaakin askarruttivat monet asiat, muun muassa tärkeät kysymykset siitä huolestuttavasta käänteestä, joka maassamme oli tapahtunut. Historiallinen pandemia ei näyttänyt laantumisen merkkejä. Työttömyyttä oli kaikkialla maassa. Miljoonat ihmiset olivat äskettäin lähteneet kaduille osoittamaan mieltään George Floydin murhasta, ja sitten Valkoisen talon isäntä näytti tekevän kaikkensa kaataakseen eräitä demokratiamme perusarvoja ja institutionaalisia kivijalkoja sen sijaan, että olisi yrittänyt yhdistää kansaa.

Lähes vuotta myöhemmin maailma näyttää hivenen valoisammalta. Uskomattomien tieteellisten saavutusten ja lukemattomien terveydenhoidon kenttätöntekijöiden väsymättömien ponnistelujen ansiosta pandemia on helpottanut (joskaan ei päättynyt) ja talous elpyy (joskin epätasaisesti). George Floydin murhaaja on tuomittu, ja ystäväni ja entinen varapresidentti Joe Biden palvelee nyt presidenttinä.

Mutta niin paljon muutoksia kuin olemmekin kansana ja omassa elämässämme kokeneet sen jälkeen, kun Bruce ja minä äänitimme ensimmäisen keskustelumme, sen ja myöhempien keskustelujen pohjalla olleet olosuhteet eivät ole kadonneet. Amerikka on edelleen jakautuneempi kuin milloinkaan meidän muistamanamme aikana – poliittisten linjausten, ilmastonmuutoksen, verotuksen ja maahanmuuton kaltaisissa asioissa ja lisäksi aivan perusasioissa, siinä miten määritellä usko ja perhe, oikeudenmukaisuus ja se, keiden äänet ansaitsevat tulla kuulluksi. Me painiskelemme edelleen niin pienessä kuin isossa mitassa orjuuden ja rotuerottelun perinnön sekä rasmin vitsauksen kanssa. Rikkaiden ja köyhien välinen kuilu syvenee edelleen; liian monet perheet elävät toimeentulorajalla. Olemme erimielisiä jopa pääkaupunkimme kongressitaloon tehdystä väkivaltaisesta hyökkäyksestä – suorana lähetyksenä koko maailman nähtäväksi televisioidusta iskusta, joka kohdistui demokraattiseen järjestelmäämme. Suuri osa väestöstämme joko teeskentelee, ettei sitä tapahtunut, tai vihjaa, että riehujien viha oli jollain tapaa oikeutettua.

Siksi Brucen ja minun keskustelut vuodelta 2020 tuntuvat tänään yhtä päivänpolttavilta kuin silloin. Ne edustavat jatkuvaa yritystä selvittää, kuinka me jouduimme tähän tilanteeseen ja miten voimme kertoa jotain, mikä yhdistäisi ihmisiä, jotain mikä alkaisi kuroa umpeen Amerikan ihanteiden ja todellisuuden välistä juopaa.

Me emme keksineet patenttilääkkeitä Amerikan nykyisiin konflikteihin. Vaikka taustamme ovat hyvin erilaiset ja vaikka olemme molemmat tahollamme omassa työssämme yrittäneet tuoda tapaamiemme tuhansien ihmisten äänen kuuluviin, Bruce ja minä emme voi väittää tavoittaneemme kaikkia niitä erilaisia näkökulmia ja asenteita, joista tämä iso, meluisa maamme koostuu.

**Yritimme kuitenkin edes näyttää, että vaikeita asioita on mahdollista lähestyä myötätuntoisesti, hyvän-
tuulisesti ja vakuuttavasti sekä riittävän nöyrästi. Podcastin julkaisemisen jälkeen olemmekin molemmat saaneet eri osavaltioissa asuvilta ja kaikilla elämänaloilla toimivilta kuulijoilta palautetta: keskustelumme ovat herättäneet heissä vastakaikua. Esimerkiksi se, mitä sanoimme isiemme meihin jättämistä jäljistä; niistä kiusaantuneisuuden, surun, vihan ja ajoittaisen jalouden hetkistä, joita olemme kohdanneet luoviessamme Amerikan rodullisen kahtiajaon todellisuudessa; tai siitä ilosta ja tarpeellisesta vastapainosta, jota perheemme ovat meille antaneet. Monet sanoivat, että meitä kuunnellessaan he alkoivat ajatella omaa lapsuuttaan. Isäänsä. Kotikaupunkiaan.**

Kuulijat esittivät meille myös kysymyksiä, kun halusivat tietää hieman enemmän kertomistamme tarinoista ja se johti tähän kirjaan. Seuraavilla sivuilla voit lukea keskustelumme lyhentämättöminä. Mukana on myös puheita, henkilökohtaisia valokuvia ja käsin kirjoitettuja laulujen sanoituksia, jotka liittyvät eräisiin podcastissa kuvailtuihin hetkiin ja toimivat virstanpylväinä niillä elämän risteilevillä maanteilla, joilla me olemme talsineet.

Tärkein toiveemme on, että keskustelumme innostaisivat sinut keskustelemaan jonkun kanssa – ystävän, omaisen, työtoverin tai vain ohimennen tapaamasi henkilön kanssa. Jonkun, jonka elämä risteää sinun elämäsi kanssa mutta jonka tarinaa et ole koskaan kunnolla kuullut. Veikkaamme, että rohkaistut, jos kuuntelet tarpeeksi tarkkaan ja avomielisesti. Sillä aikana, jolloin on helppo puhua kuuntelematta toista tai rajoittaa keskustelut sellaisiin ihmisiin, jotka näyttävät samanlaisilta kuin me tai ajattelevat tai rukoilevat samalla tavalla kuin me, tulevaisuus riippuu siitä, kykenemmekö ymmärtämään, miten me kaikki olemme osa Amerikan tarinaa – ja että me pystymme yhdessä kirjoittamaan tarinaan uuden ja paremman jatkon.

–PRESIDENTTI BARACK OBAMA

Kun presidentti Obama ehdotti yhteistä podcastia, ajattelin ensimmäiseksi: *Siis hetkinen, minä olen high schoolin käynyt kitaristi New Jersey'n Freeholdista... Jokin tässä mättää.* Patti sanoi: "Hulluko sinä olet? Tee se! Ihmiset tykkäisivät kuunnella teidän keskustelujanne." Presidentti ja minä olimme tavanneet vaalikampanjan aikaan vuonna 2008 ja sen jälkeen viettäneet jonkin verran aikaa yhdessä. Jotkut keskusteluistamme olivat olleet pitkiä ja paljastavia. Ne olivat sellaisia, joissa puhutaan vilpittömästi ja joiden jälkeen uskoo ymmärtävänsä, miten ystävä ajattelee ja miltä hänestä tuntuu. Niistä saa käsityksen siitä, miten hän näkee itsensä ja oman maailmansa. Niinpä noudatin Pattin neuvoa ja kuuntelin presidentin ideoita, eikä mennyt aikaakaan, kun istuimme studiossani New Jerseyssä (se oli äskettäin vapautunut E Street Bandilta) ja rupesimme riffailemaan kuten hyvät muusikot konsanaan.

Aloitimme alusta: lapsuudesta, nuoruudesta, meitä yhdistävistä asioista ja meitä erottavista asioista. Havaiji ja New Jersey... aika erilaiset; poissaoleva isä... aika samanlainen tilanne. Sitten annoimme keskustelun laajentua kuten elämäkin tekee. Pohdimme sitä, miten ihminen alkaa rakentaa identiteettiä jonkin asenteen, valokuvan, biisin, leffan tai kulttuurisankarin pohjalta. Tutkimme, miten ihminen kamppailee löytääkseen vahvuutensa, potenssinsa, miehuutensa. Pohdimme sitä, miten se muovaa ihmisen luovuutta, poliittisia asenteita ja sitä, miten hän elää elämäänsä. Kaikessa kyse oli elämästä ja siitä miten se eletään, maailman tilasta ja siitä, miten olemme yrittäneet vaikuttaa maailmaan, minä musiikillani ja Barack politiikallaan, jotta maailma kehittyisi sellaiseksi kuin se meidän mielestämme voisi olla.

Kävimme vakavia keskusteluja maamme kohtalosta, kansalaisten kohtalosta ja niistä rumista, tuhoisista ja korruptoivista voimista, jotka haluaisivat kaataa kaiken. Elämme valppautta vaativaa aikaa, jolloin koetellaan tosimelessä sitä, keitä me olemme. Vaikeat keskustelut siitä, keitä olemme ja millaisiksi haluamme tulla, saattavat palvella joitakin maanmiehiämme pienenä ohjenuorana. Me löysimme paljon yhteistä. Presidentti on hauska kaveri ja hänen kanssaan on helppo olla. Hän näkee paljon vaivaa saadakseen toisen vapautumaan. Hän teki niin minullekin, jotta rohkenin istua pöytään häntä vastapäätä. Loppujen lopuksi tunnistimme, kuinka samanlaisia olemme elämämme moraalisen muodon osalta. Kyse on lupauksesta, säännöistä, joita pyrimme noudattamaan elämässämme. Rehellisyydestä, uskollisuudesta, avoimuudesta sen suhteen, keitä me olemme ja millaiset tavoitteet ja arvot meillä on, omistautumisesta amerikkalaisuuden aatteelle ja rakkaudesta meitä muovannutta isänmaata kohtaan. Meihin kumpaankin on lyöty leima, jossa lukee BORN IN THE USA. Mikään muu maa ei olisi voinut tehdä sellaista sekoitusta, josta koostuu Barack Obaman kaltainen tai Bruce Springsteenin kaltainen ihminen, joten pysymme vankkumattoman lojaaleina sen instituutioille, sen unelmille ja sen ambitoioille. Siksi olemme täällä. Meitä ohjaavat perheemme, lujat ystävyysuhteemme ja maamme historiaan perustuva moraalinen kompassi, kun me ponnistelemme eteenpäin, suojelemme sitä, mikä meissä on parasta, ja säilytämme myötätuntonne yhä nuoren kansakuntamme vaikeuksia kohtaan.

Kuten olen sanonut, elämme vaarallista aikaa, jolloin on paljon pelissä – jolloin kaikki on pelissä. Nyt on aika miettiä tosissaan, keitä haluamme olla ja millaisen maan jätämme lapsillemme. Sallimmeko käydä niin, että se, mikä meissä on parasta, karkaa käsistämme, vai käännyimmekö yhdessä kohtaamaan roihun? Tästä kirjasta ei löydy vastauksia noihin kysymyksiin, vaan löytyy kaksi etsijää, jotka tekevät parhaansa saadakseen meidät esittämään parempia kysymyksiä. Turvallista taivalta, herra presidentti, ja kiitos siitä, että otitte kyytiin tämän matkakumppanin.

—BRUCE SPRINGSTEEN

My Home Town
I was 8 yrs old + running with a dime in my hand
into the bus stop to pick up a paper for my
old man
I'd sit on his lap in that big ol' Buick and sleep
as we drove through town
he'd bussel my hair and say son take a good
look around. this is your hometown
in '65 tension was running high at my high school
there was a lotta fights between the black and white
then was a lotta more...
I was a lotta fights between the black and white
then was a lotta more...
I was a lotta fights between the black and white
then was a lotta more...

Remarks of President Barack Obama
Eulogy for Reverend Clementa C. Pinckney
Charleston, South Carolina
June 26, 2015

To have faith in ^{things not} the ~~unseen~~. To persevere, and

faith when they died," the Book of Hebrews says of the prophets: they only saw them and welcomed them for they were foreigners and strangers on Earth."

Remember a man of God who ^{things not} was ~~still~~ living ^{ed} by faith when he died ~~the~~ unseen. A man of service who persevered, even if he was as promised because he believed that his efforts meant that

**KAHDEN VANHAN YSTÄVÄN KOSKETTAVA
VUOROPUHELU ELÄMÄSTÄ JA
RAKASTAMASTAAN KOTIMAASTA.
URAAUURTAVAN PODCASTIN
KESKUSTELUJA SYVENTÄVÄ KIRJA
SISÄLTÄÄ MYÖS SATOJA KUVIA,
PUHEITA, SANOITUKSIA JA AIEMMIN
JULKAISEMATONTA AINEISTOA.**

www.tammi.fi 99.1 ISBN 978-952-04-4301-6